Cõmentaria Reuerendiſſimi in chriſto patris ⁊ domini: d. Joannis Antonij eccleſie diui Ambroſij Mediolanenſis Prepoſiti: et Cardinalis Alexandrini digniſſimi: vtriuſq; iuris doctoris clariſſimi: ſup diſtinctionibus. Nouiſſime haud ſine exactiſſimo labore recognita: necnon additionibus decorata. Nouiſſime vero cũ ſummarijs numeris ⁊ elegãti repertorio: vna cũ vtiliſſimis additionib' ex varijs in vtroq; iure ſcriptoribus excerptis ĩ hac vltima ĩpreſſiõe impreſſis.

✠

Benedictus deus
Cũ virgine matre.

¶ Reuerendiſſimi in chriſto patris ⁊ d. dñi Jo.
a Antonii de ſancto Georgio dicti de Placētia pa
tricii Mediolanen. alias dum titulum de appellatio
nibus ⁊ quartum librum decretalium: ac librum feu
dorum commentaretur eccleſie diui Amboſii Me
diolan. prepoſiti vtriuſq; iuris doctoris ⁊ interpre
tis clariſſimi nunc peculiari virtute Cardinalis pi
gniſſimi. Super decretorum volumina commenta
ria nō minus vtilia ꝙ optimo ſtilo correcta. Nouiſ
ſime cū ſummariis: additionibus vtiliſſimis ac ele
ganti repertorio cum numeris: ad laudem omnipo
tentis dei feliciter incipiunt.

1 Decretum fuit editum Anno. M.cl.
Cronice probant.
2 Gratiani dicta an ⁊ quā habeant autoritatem.
3 Leges dicuntur canonizate: que a papa in canoni
bus inſeruntur.
4 Decreti liber eſt approbatus.
5 Rubrice decretorum non ſunt autentice. Prima tñ
rubrica decretorum eſt autentica ⁊ generalis. ⁊.6.
Rubrice que continent orationem perfectam lici
te allegantur pro tex.
Rubrice decretalium ſunt autentice.
6 Rubrice vel tituli legales autentici ſunt ⁊ allegari
poſſunt in cauſis.
7 Juris diuini origo.
Exceptio an ſit de iure diuino.
8 Canonum ſeu decretorum quedam ſunt perſona
lia quedam generalia ⁊ que ſint.
9 Sciencie iuris quanta ſit vtilitas ⁊ an ſit vera ſcie
tia .10. ⁊ de excellentia iuris canonici. nu.11.12.⁊.13.
10 Statutum ꝙ priores artium debeant eligere pote
ſtatem an comprehendat etiam priorem collegii iu
riſtarum.
Sciencia iuris verſatur circa philoſophiam mora
lem.
Juriſperito abſq; iuris autoritate vera vel interpta
tiua non eſt licitum reſpondere.
11 Juris interpretatio ex iuris ſcientia ⁊ argumētis
iuris percipitur.
Jurium interpretatio neceſſaria eſt ⁊ eſt de iure gē
tium nec tollitur conſuetudine.
12 Jus canonicum diuinum cenſetur.
Bonum quanto communius eo melius.
13 Sciencia iuris canonici poſt theologiā eſt dignior
ceteris.
Doctores qui preferant̄ an iu. can. an iu. ciuilis an
medicine vel theologie.
14 Doctoratus eſt dignitas.
Doctor in medicina dicitur habere dignitatem idē
in doctore artium.
Doctor dicitur magis nobilis ꝙ ille qui eſt nobi
lis genere.
15 Doctorari non poteſt excommunicatus.
Doctor habet iuriſdictionem ⁊ eſt ſub protectione
ſedis apoſtolice.

Ratianū
huius libri compila
torem fuiſſe liquido
1 conſtat. † Hunc aūt
monachum claſten.
Bononie librū iſtū
quem in manibus te
nem⁹ in monaſterio
ſancti Proculi edi
diſſe tradunt hyſto
ric. Anno dñi. M.
cl. quo tēpore Alexander. iii. in minoribus agēs le
gebat in theologia Bononie. Et ſic computando
annos: compilatio hec fuit ſub Eugenio. iii. edita.
vt ex cronicis patet quarum autoritati in iure no
ſtro credendum eſt vt vult glo. cōiter approbata in
c. venerabilem. de elec. c. inter dilectos. de fi. inſtru.
c. ſane. xxiiii. q. ii. de hoc eſt glo. ii. in. c. forma appella
tionis. ii. q. i. Et p hoc cōuincitur eſſe ſomniū qđ d:
Petrum lombardum magiſtrū ſententiarū appella
tum poſtea epm Pariſien. ⁊ Petrum comeſtorē q̄
librū hiſtorie ſcholaſtice edidit fuiſſe fratres Gra
tiani. Nam petrus lōbardus floruit tempore Ale
xandri. iii. ⁊ Federici. i. Et ita hanc fabulam impu
gnat Archiepiſcop⁹ floren. in. iii. parte hiſtorie ſue
tit. xvii. c. vi. ¶ Huic aūt libro titulum Gratianus
inſcripſit per rubricam generalem. Incipit concor
dia. i. cōpilatio ⁊ in vnum reductio diſcordantiū ca
nonum vel ꝓpter contrarietatem vel ꝓpter verita
tem: vel ꝓpter obſcuritatem ⁊ multiplicitatē. vt ſub
hac generali rubrica vniuerſaliter cōprehenderet
tam diſtinctiones ꝙ cauſas: de quib⁹ differere intē
debat: ex eo potiſſimum q: magna vis ⁊ liquidatio
iuris conſiſtit in concordandis iuribus contrariis:
⁊ quouiſmodo diſcordantibus. vt in proemio decre
talium. §. ſane. ⁊ in proemio. C. in prima conſti. Cō
trarietate enī totum ius cōturbatum eſt. l. i. circa fi.
ver. noſtram aūt. l. ii. in prin. C. de vete. iur. enu. Nec
iniuria ꝫ Gra. in hoc volumine parum de ſuo affe
rat: ſed decreta ⁊ decretales epiſtolas: autoritates
apoſtoli ⁊ ſanctorū patrum que pro autenticis habē
tur. vt in. c. i. xx. di. ⁊ nōnulꝗ leges ciuiles i hoc op⁹
congeſſerit: tñ ſubiectas materias collocauerit. Ex
quo librū cōpoſuit ſibi aſcribit̄. vt in ſiñ dicit text.
2 in. l. ii. §. poſtea acuta. ff. de orig. iur. † Cū aūt Gra.
nō habuerit poteſtatē legis condende: ſed interptāde tm
quatenus de ſuo interſerit huic volumini nō facit
ius: nec p lege ſeruabit̄ vt habet̄ marie p Panor.
in. c. i. de poſtu. pla. ⁊ in. l. i. p legiſtas. C. de leg. ⁊ fa
cit tex. in. l. ii. §. iuris ciuilis ſiliam. p totū vſq; ad fi.
⁊ maxime in ver. ſeruus aūt ſulpitius. ff. de ori. iur.
Ideo videmus ꝙ multa dicta Gratiani reproba
tur p glo. vt. §. neceſſario. lxxvi. di. ibi glo. §. hac ni
mirū autoritate. xiii. q. ii. vbi gl. expſſe conuincit Gra
tianū dixiſſe falſum. Quatenus aūt interſerit Gra
tianus ſuo volumini autoritates decretorū concilii.
decretaliū vel legiſ. tunc eandē autoritatē habebūt
quā leges ipſe decreta vel decretales vt no. Jo. an.
poſt eū alii. ⁊ in. c. ii. de reſcri. ⁊ in addi. ad ſpe. in ti.
de app. in. §. in ꝗbus. ver. ſed pone. Et ideo ſi inter
ſerit leges correctas in hoc volumine vel contrarias
nō cēſent̄ approbate nec canonizate. vt vult gl. in. c.
nouit. de iudi. in. c. i. de rebus eccle. nō alie. li. vi. et
3 in. c. in primis. ii. q. i. † Sed ille leges dicunt̄ cano
nizate. q̄ a papa in canonibus inſerunt̄. vt. d. c. i pri
mis. Adeo ꝙ poſtea p imperatorē non poſſit ampli⁹ re
probari in piudiciū ſubditorū eccleſie. Ita Panor.
hic p no. in. d. c. nouit. ⁊ in. d. c. in primis. Arch. in. c.
4 quicunq;. xi. q. i. † Sed p̄ſertus eſt qđ de ipſa cōpila
tione ⁊ libro. Nunqđ facit autēticā fidē. Jo. and. in
d. c. ii. dicit ꝙ nō reperit̄ iſte liber approbat⁹. Vos
dicite poſt Panor. hec vt et in ſiñ pſcripſi in prelu
diis feudorū poſt Bal. ⁊ alios ꝙ ex quo a maiorib⁹
eſt approbatus viſu hic liber: recipit̄ ⁊ in ſcholis et
in palatiis cauſarū allegat̄ a doctoribus iā tanto
tpe cuius initii memoria nō eſt in contrariū: ſatis ē
autēticus quo ad hoc vt ꝓbet contenta in eo talia eē:
qualia in eo inſerunt̄: nō vt plus autoritatis det vl
roboris ꝙ de ſe habeant. Bar. in extrauā. ad repri
mendū in verb. ſiniſi. ⁊ facit qđ vult Archi. p illum
tex. in. c. ꝗs neſciat. xi. di. ⁊ qđ glo. in ſiñ in. l. celſus.
⁊ in. l. ſi arbiter. ff. de arbi. ⁊ in. c. cū eīm. de pba. ⁊ fa
cit q̄. ii. de cronicis qđ pbāt. c. veſtra. de coh. cle. ⁊
mu. ⁊. c. continebat̄ de deſpon. ipu. Bal. in. l. exemplo.
5 C. de pba. Archi. in. c. mala. viii. di. ¶ † Quid au
tem de rubricis huius voluminis an ſint autentice.
Spe. ⁊ Jo. an. in ti. de diſpu. ⁊ alle. §. fi. in fi. tenēt ꝙ
nō p rōnē pdictā: q: rubrice ſunt appoſite ab eo q̄
nō habuit autoritatē legis condende nec eius autori
tati ſtare cogimur. c. ego his ſolis. ix. di. glo. in. c. ab
ſi. l. di. ⁊ in. c. futurā. xii. q. i. ⁊ in. c. ꝓpoſuiſti. xxii. q.
vi. fuerunt enī a Gratiano appoſite vel vt aliꝗ volūt
a quodā ſuo diſcipulo q̄ Procopaleas appellaba
tur: q̄ et interſerit i hoc volumine quoſdā tex. quos
paleas appellamus nec admittim⁹. Ita Jo. an. i lo
co alle. in addi. ſpec. Jmo. ⁊ La. in rubri. ff. de v. ob.
⁊ videmus aliquas rubricas vt falſas reiectas. gl.
in rubro in. c. charite. iii. q. ix. §. hec aūt. de peni. di. i.
ita Gemi. in. c. ꝗs neſciat. ix. di. poſt Archi. facit gl.
in. c. placuit. ll. ii. xvi. q. i. Lꝫ quā eſſent autētice pba
rent vt vult Jo. an. vbi prime Panor. hic Gemi. in
d. c. ꝗs neſciat. facit gl. in verbo titulis in proemio
ſexti in. §. hec aūt. de peni. di. i. Bar. in. l. i. in prin. ff.

a ¶ Jo. Antonii. Qualis ⁊ quant⁹ vir huius operis cōmentator fuerit: ſatis claret ex eius operibus tamen ad cumulationē laudis huius celeberrimi viri narrabo q̄ ego Joannes de gradib⁹ inter iurium profeſſores minimus audiui: cum eſſem commiſſari⁹ in Vaſconia autoritate apoſtolica ac regali. Acceſſi enī ad reuerendū patrem dominū epm adurēſē qui in ſua epiſcopali menſa narrauit ſe tēpore illo quo reuerendus in chriſto pater dominus Felinus ſandeus examini publico ſubiiceret̄: an dignus eēt qui auditor rote crearet̄: prefatus domin⁹ cardinalis huius operis cōmentator formauit ꝯ ipſum d. Felinum ſexaginta argumēta excerpta dictarat a textibus ⁊ glo. ordinariis. tā iuris pōtificii ꝙ ceſarei. Que argumenta petit per ipſum Felinum ſolui ſimiliter per textus ⁊ gloſ. ordinarias. Reſumptis igit̄ Felinus argumentis. ſoluit ea. modo quo ſolui fuerāt petita vſq; ad triginta. Ceteri domini q̄ preſentes erāt rogauerunt ipm dominū Alexandrinū: quatenus contentus eſſet ſolutionibus prefatis. Qui ad miſſis precib⁹ faſſus fuit ſe eſſe contentū non ambigēs quin. d. Felinus egregie alia triginta eſſet ſoluturus. Ex his ſupradictis manifeſtatur mirabilis memoria ⁊ ſumma iuris ſcientia dictorum dñorū. ſ. dñi Alexa. autoris hui⁹ operis. ⁊ domini Felini cuius egregia opera extant in iure pontificio.

licet conualeſcentie: congratulationis ⁊ ſolliſcitudinis. Ter-
tio dicit ſatiſfactum petitioni ſue. Quarto petit ſuam conſtitu-
tionem publicari. Quinto excludit. Sexto aſſignat ratioñe.
Gloſ.i. querendo obijcit ⁊ dupliciter ſoluit. Not. ex glo. ꝙ ec-
cleſia in primitiua exiſtẽte minus fuit ei delatum ꝙ̃ cum poſtea
creuit. Ideo fuit factum vt principes ſeculares cõtra eccleſiã
inualeſcerẽt ⁊ iura eccleſie vſurparẽt. Uidimus. lxiij. diſtinc.
per totum.

Sine. Intitulatur hic ſecunda pars diſtinctionis que
continuatur ad.c. eccleſie.§.c. vbi fecit mentionẽ
de legatis apoſtolice ſedis. Joan fan. Uel continuatur ad.c.
proximum vbi fecit mentionem de apicibus conſignatis. Nũc
vero oſtendit ꝙ romane eccleſie mos eſt non ſuſcipere legatos
ſine ſignis apicibus. Hug. Ber. Apicibus.i. litteris.

1 ☞ Legato non creditur niſi quatenus de litteris legationis
appareat.
2 Probatio q̃ñ debet fieri per ſcripturã probata amiſſione ſcri-
pture an ſufficiat probare ſcripture tenorem per teſtes.
3 Delegatio qualiter probetur.
4 Officialibus imperialibus volentibus capere bona alicuius
non creditur ſine litteris.
5 Legato cardinali noto ſine litteris credi poteſt.
6 Cardinalem abeſſe legationis cauſa an in dubio preſumatur.
Cardinalis legati dicto ſtatur etiam de actis coram ſe confectis
etiam ſine iuramento: ⁊ quid de cardinali non legato.

Nobiliſſimus. Caſus. Legatos al-
terius non conſue-
uit papa recipere ſine litteris autẽticis niſi aliud
contingat propter dignitatẽ ipſius perſone. No.
ex tex. nuntio apoſtolico qui ſit honeſta perſona
creditur ſine litteris quoad ſuſcipiendũ eum ⁊ honorandum:
quia in hoc non tractatur de graui preiudicio alteri⁹. facit gl.
in.c. ſicut nobis. de ſenten. excom. Sed in his que concernunt
graue preiudicium alterius non crederetur. Et ita procedunt
que not. hic glo.ij. Archidia. ⁊ alij. Glo. in verbo ſignatis. que-
rit ⁊ infert et ſoluit. Item querit ⁊ ſoluit diſtinguendo inter le-
gatum ⁊ delegatum: circa que addendo recitat opiniones con-
trarias. Tertio iterũ q̃rit ⁊ ſoluit. Deinde ſoluit tres queſtio-
nes. An ſufficiat ꝙ littera ſit ſignata a quocunq;. Et quid ſi
1 littere ſigilli non poſſint legi: vel ſigillum ſit ruptum. † No. pri-
mo ꝙ legato non creditur niſi quatenus de litteris legationis
2 appareat. de quo in tex. dicam. Et ſubijciã in glo. ſi. † Not. ſe-
cundo ꝙ vbi probatio debet fieri ꝑ ſcripturam probata amiſ-
ſione ſcripture ſufficit probare ſcripture tenorẽ per teſtes. Sed
teſtes debent aliud addere ſm ꝙ ſcriptura erat ſine vitio. de q̃
3 in.c. cum olim. allegato in glo. † Not. etiam ex glo. dum vult
ꝙ etiam in delegato ad validitatem iudicij nõ creditur niſi de
reſcripto delegatorio appareat lz glo. viſa eſt ſentire ꝙ poſſet
probari delegatio per teſtes tamẽ in eo non perſiſtit. de quo in
c. cum in iureperitus. de offi. deleg. Dicit tamen hic Archi. ꝙ
in auditoribus curie romane quibus per romanus pontifices
cauſe cõmittuntur ſufficit probare ſic eſſe cõmiſſum etiam ſine
ſcriptis. Gof. in ſumma. de offi. delg. §. item non debet. in.§.
4 edicto. in aut. de litig. † Sed an creditur ſine litteris officiali-
bus imperialibus volentibus capere bona alicuius. Sol. dic
5 ꝙ non. C. de iure fiſ.l. prohibitum. lib.x. Glo. † ſuper verbo no-
6 bilomis⁹. infert credi legato cardinali⁹ in ſi. not. de hoc de of-
ficio delegati. cum in iure. Quid licet legatus notus et hone-
ſtus recipiendus ſit ſine litteris ⁊ ei credi debeat vt hic. non ta-
men audet vt talis iudicare. arg. in delegato ex quo eſt ordina-
rius. de offi. deleg.c.ij. lib.vj. Si poſtea diſputet de geſtis eius
ſufficit probare. ſm Arch. hic. ꝙ habebat tunc ꝑ legato. Bal.
in.l. exemplo. C. de proba. Specu. in titu. de lega. §. ſupereſt.
6 ver. quid ergo ſi. † Not. etiã glo. ꝙ in dubio p̃ſumitur cardina-
lem abeſſe legationis cauſa. Ita ſentit glo. hic dũ dicit cardi-
nales nunq̃ abſunt niſi legatiõis cauſa. facit quod vult Bal.
in. d. exemplo. Tamen mihi nõ placet: quia in contrariũ ſtrin-
git tex. in.c.j. de offi. lega. lib.vj. in fi. Dũ dicit legatione fun-
gentibus. Ergo ſecus ſi non funguntur legatione. ergo nõ eſt
verum ꝙ ex quo cardinales ſunt abſentes preſumãtur legati:
aliã ſatis fuiſſet ibi dicere abſentibus. Hoc etiam habent car-
dinales legati: vt eorũ dicto ſtetur etiam de actis coram ſe cõ-
fectis. Ita Archi. hic poſt Inno. in.c. cũ olim. de priuile. etiã
ſine iuramento. faciunt etiam que habentur in.c. ꝙ ſuper his.
de fide inſtru. vbi etiam cardinali non legato ſed in curia reſi-
denti creditur. vbi dicit ſibi aliquid a papa mandatũ viue vo-
cis oraculo. Et ita ſeruat conſuetudo. ex his caſibus non tam
cenſentur cardinales vt teſtes ſimpliciter ꝙ̃ vt publice auten-
tice perſone: ſicut diximus de nuntio publico.c. cum parati. de
appella. in.l. diuus. ff. de cuſto. ⁊ exhi. reo. Et hoc modo vita-
bis contra. d.c. cum a nobis. de teſti.

Diſtin. xcviij.

Ue circa. Hic intitulatur. xcviij. di-
ſtin. que continuat ſeipſam.
Gloſa ſumme dicit quid agatur hac diſtinctio-
ne.

Nullus. Caſus i rubro. Uel breue eſt. Caſus.
Dicitur hic ꝙ nullus epiſcopus re-
cipere debet clericum tranſmarinum in ſua eccle-
ſia niſi litteris ſigillatis. Glo.ij. oppo. cõtra. ⁊ ſol-
uit. Incidenter querit ⁊ ſoluit. poſtea tredenus reſpondet opi.
Hug. quam reprobat. Tertio obijcit ⁊ ſoluit in fi. Uide quod
legitur.i.q.i.c. ſi quis inquam. vbi vide Archi.

Tranſmarinos. Breue eſt dicens id
quod precedens.

Afros. Africani ⁊ alienigene non recipien-
tes ad ordines. in tex. ibi. fortiores.
idest maiores ꝙ̃ habeant. ibi honores: idest ordi-
nes. Glo.i. not. in fi. ar. contra. de iudi. cum depu-
tati. et de inſti.c. cum ad decorem. Glo. vltima re-
mittit in fine. xvj. diſtin.c.i.

Omnes. Caſus i rubro. Caſus. Alienigena
anteq̃ eſſet baptizatus venit ad ter-
ram iſtam et hic baptizatur: queritur nunquid poſ-
ſit ordinari. Reſpondetur vt in littera. In peregri-
natione: idest in alia terra ꝙ̃ vbi natus eſt ⁊ nutritus. Hugo.
Glo. querendo obijcit ⁊ ſoluit in fi. Uel fugiunt baptizari. q ̃
dic vt legitur et not. lv. diſtin. ſi quis iſti. Similiter non admit-
tuntur ad accuſationem vt teſtimonium tanq̃ ignoti. ij.q. vij.
c. querendum. ⁊.c. epiſcopi. ⁊.c. teſtes.

Diſtin. xcix.

1 ☞ Archiepiſcopus obedire debet ſuo primati quando ali-
quid iuſte mandat.
2 Superioritatis ſignum.

De primatibus. Hic intitu-
latur. xcix. di-
ſtinctio quam glo. continuatẽ diuidit. de hoc
1 ix.q.iij. conqueſtus. de offi. ordi. duo. † No. hic
ꝙ metropolitani debent obedire ſuis primati-
bus cum aliquid iuſte mandat. ſic intellige.c.
2 i. in fi. Et not. ꝙ hic intelligitur forma libellãdi. † Not. ex text.
ꝙ quando ab vno ſuperiore appellatur ad alium hec ſuperio-
ritatis eſt ſignũ ꝙ ille ad quem appellat eſt ſuperior eius a quo
appellatur: faciunt que habentur in.l.i.§. ſi quis. ff. de appel-
lato. Forma libelli. Coram vobis pater ſancte Bituricen.
archiepiſcopus totius Aquitanie primas petit ſibi a Burde-
galen. epiſcopo preſtari obedientiam et reuerentiam cum ſit
eius primas. facit.ix. queſt. iij. conqueſtus. de officio ordi. pa-
ſtoralis. Et fuit hec forma inter alios approbata per Grego-
rium.ix. cum cardinalibus: quando egit Bituricen. contra
Burdegalen.
1 ☞ Prouincie quo tempore fuerunt diuiſe: et a quibus fue-
rit renouata ipſa diuiſio.

Prouincie. Caſus. Patriarche ſeu p̃ima-
tes qui ſolũ nomine differunt
ponuntur in capitibus prouinciarum in locis vbi pri-
mates gentiliũ ponebantur: ad quos per epiſcopos
appellatur. archiepiſcopi eo ſeu metropolitani primatib⁹ ſub-
ſunt. et ponuntur in ciuitatibus vbi minores iudices: ꝙ maiores
1 tamen omnibus ponebantur. † Not. ꝙ licet prouincie añ chri-
ſti aduentum eſſent diſtincte: poſtea tamẽ per apoſtolos diſtin-
ctio renouata. Addit etiam glo. ꝙ poſtea tempore Dionyſij
⁊ Gelaſij in dioceſes facta fuit magis particularis diſtinctio.
Glo.ij.⁊.iij. exemplificat tripliciter. Glo. ſuper verbo quoties
reſtringit litteram vt ceſſet contrarium. Glo. ſuper verbo for-
mam. oppo. contra. in fi. Sol. hoc quandoq; vt plurimũ vt hic
in fi. et in glo. vltima. Glo. ſuper verbo comitibus exponit lit-
teram dupliciter. Glo. vlti. arguit. dicit Archi. ꝙ ita eſt ſecun-
da pars. in qua dicit. vt.ſ.

Illi. Caſus in rubro. Cui adde duo alia dicta
que ſunt breuia. Caſus. Queſitũ fuit ab
Anitio papa. vtrum archiepiſcopi ſint appellandi
primates vel patriarche. Et reſpondit ꝙ non niſi
multitudo populi intantum excreſcat: vt de archiepiſcopo fiat
patriarcha. Glo.ij. exemplificat. ſoluit ⁊ q̃rit. Glo.iij. dat duo
ſimilia: et commẽdat litteram. Glo. vlti. arguit ⁊ querit ⁊ ſol-
uit duas queſtiones.

Prime. Breue eſt, et non ſummatur nec diuidi-
tur.

Uniuerſalis. §. eſt et tertia pars diſtin. in qua
vult Gra. ꝙ nedum patriarche ⁊

Additio.
a ☞ Legato car-
dinali. An ⁊ q̃ñ
cardinalis p̃ſu-
mat legat⁹ etiã
ſi non appareat
mãdatũ. vide oĩ
no Fely. in.c. cũ
in iure. i penul.
col. §. Munitur
cõmiſſio legatio-
nis. de offi. dele.
⁊ i.c. qñ ſup his.
in.ij. col. §. p̃ma
concluſio. ſolo ver-
bo. de fi. inſtru. ⁊
vide Bart. in.l.
j.C. de ſup indic.
lib.x. vbi dicit il
latere eſſe ꝯ ca-
noniſtas dicen-
tes credi ſoli car-
dinali ⁊ q̃buſdã
viris ꝓcellẽtib⁹
q2 in ꝯſiũ eſt ſol
caſus. ponit an-
dre. barba. in cõ
ſi. xxix. inci. illis
afferã in me. in
xv. col. §. ⁊ addu
co vltra. in.j. vo
lu. M.F.

Rationis. Caſus. Cum pallio papa priui legiu largiri cõſueuit: ⁊ pallia tus circa ſubiectos curã ⁊ ſollicitudinem exercere de bet. Glo.i.arguit ⁊ allegat cõcor. In ea.ibi eccleſie. aliquando hoc fallit ſm id qđ not.lxxxviij.diſt.c.viii. Sed cõ tra.xij.q.ij.charitatem. cum ſimili.C. de cadu.tollen.l. vnica. §.pro hoc.

Pallium. Hoc habet duas partes breues. Glo.ponit in.ij.pte.iij.lecturas. In ea.ibi fuerat. exceptio eſt de mēte tex.in fi. Glo. i.ponit litteram. ⁊ not. ex carectat opi. contra. Et dic ꝙ ſeruatur hodie.

Scriptorũ. Breue eſt. Priuilegiũ con cedit papa illi epiſcopo et pallium cui a predeceſſoribus ſuis vel cuius epiſco pi predeceſſoribus cõceſſum eſt. ¶ Diſtinc.ci.

1 ☞ Metropolitani due quando poſſint eſſe in vna ⁊ eadem prouincia.⁊ vide in.c.ſeq.

In vna. Hic intitulatur diſtinctio.ci. ꝗ continuatur ad.xcix. diſt. hoc modo. videlicet q2.S. facta eſt mētio de metro politanis: ideo ſupponit.ci.diſtinctionē i qua oſtēdit ꝙ in vna prouincia nõ debent eſſe duo

1 metropolitani.qđ verũ eſt niſi multitudo po puli excreſcat.vt.vij.q.i.c.precipimus.et.xcix. diſtin.c.nulli. Et hoc non poteſt fieri niſi cum ſpeciali licētia. vij.q.i.mutationes.

1 ☞ Pragmatica quid ſit.remiſ.ad glo.

2 Legitimatus a principe an ſit legitimatus quoad eccleſiam.

Peruenit. Caſus in rubro. Cui adde niſi au toritate pape: ita ⁊ de imperato re.l.i.C.de metro.bento.lib.xi. Not.qđ dicit in ſum mario. Concor.qđ habetur.S.§.perdenti.⁊ dic vt ibi dictum eſt. Glo.ij.exponit litteram. ⁊ dicit quis eſt pragmati cus in fi.a pragma qđ eſt cauſa: quia ſolum cauſa cognita ſo

1 let dari.† Not.ex glo.quid eſt pragmatica.facit.c.i.de rer per

2 mu.† Glo.viii. arguit in ſi. Hoc verum quando ratione pro pter erroris ſeu defectus: ſed ſecus ſi propter crimen alterius vt ſiliuus illius ſit qui leſit maieſtatem: vel ſit ſeruus: talis ſi legiti metur a principe erit legitimus apud omnes. Not. vj.q.i.§. verum. Laud.

Hactenus. §.eſt. claudit precedentia ⁊ prelibat ad ſequentia.

¶ Expliciũt cõmentaria ſuper decretorũ volumina nõ minus vtilia ꝙ optimo ſtilo correcta Reuerendiſſimi in xp̃o patris ⁊ dñi: dñi Joannis antonij de ſancto Georgio dicti de placētia patricij Mediolanē. alias eccleſie diui Ambroſij Mediolaē. Prepoſiti nuncupati. J.V. doc. ⁊ interpretis clariſſimi: nunc peculiari virtute Cardinalis alexandrini digniſſimi: impertē me non minimo ſane labore recognita. Nouiſſime vero cũ vti liſſimis additionibus ſummarijs: ⁊ eleganti repertorio cũ nu meris. Lugduni impreſſa anno deitatis incarnate.1521. Et die.xviij.menſis Julij.

CLAUS DEO.